

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 486. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm14128.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er ikke min Sag, om man kalder mig en Smigrer; thi Skjældsord rager mig ikke, Naturen har sørget for, man ikke skal finde mig blandt Kryberne, og min Skrift saa vel som min Tale beviser, at faa kan have mere end jeg at udsætte paa det nærværende i Danmark, saa vel som andensteds; saa hvis Efterslægten alligevel skulde vrage min Lovtale over Kong Frederik, da maatte det være, fordi jeg selv i dette Stykke var utrolig forblindet. Men om jeg var forblindet eller ikke, det beror jo aabenbar paa, om jeg saa' fejl, enten naar jeg fandt, at Bondestandens Opkomst og den fri Folkestemmes Udvikling er Tidens sande Tarv, alle andre Landes store Savn, eller saa' fejl, naar jeg fandt, at begge Dele skyldes i Danmark Frederik den sjette; men det sidste er jo en vitterlig Kjendsgjerning, og det første, skulde jeg mene, er en urokkelig Sandhed. Indsluttedes derfor end vor gamle Konges hele Historie i de Ord, at hans første Daad var Stavnsbaandets Løsning, og hans sidste det fri Folkeraads Oprettelse, hvilken samtidig Fyrste skulde da ikke misunde ham saa priseligt et Eftermæle, baade hvor Konge-Hjærter vejes i den store Fader-Haand, og hvor de mindes af barnlige Sjæle! Men nu véd vi alle, at Kongens gode Gjerninger var mangfoldige, og saa vist som Forsynet nu vil lægge Aar til hans Alder, er jeg sikker nok paa, vi har endnu ingenlunde set alle hans gode Gjerninger, kan lettelig blive Vidner til mer end én, der fortjener at sættes ved Siden, om ikke ad den sidste, saa dog ad den første.